

han vil stemme mod den udvidede Garanti eller ikke; men hvis det ærede Medlem endnu ikke er kommen til noget Resultat, synes jeg, der her i høj Grad kunde være Grund for det ærede Medlem til at holde en lille Enetale — der slet ikke behøver at være saa lang som dem, han plejer at holde her — til Dr. Birck — om Forladelse, til det ærede Medlem — saalydende: „Ja, saa længe du ikke ved Besked, om du vil stemme for eller imod, trænger Sagen for dit eget Vedkommende til en meget nøje Overvejelse, og naar denne Overvejelse er foretagen, maa du handle under Ansvar overfor dine Vælgere“. Først naar det ærede Medlem har holdt en saadan Enetale og er kommen til et Resultat, først da er Tiden kommen for det ærede Medlem til højtidelig at formane alle andre Medlemmer i Rigsdagen til nøje at overveje Sagen og handle under Ansvar overfor Vælgerne. Jeg tror, at vi alle her i Rigsdagen have Følelsen af — det tror jeg om alle Partier, ligegyldigt hvilket —, at hvad vi end foretage os, skulle vi handle under Ansvar overfor vore Vælgere, og jeg ser ikke, at det ene Medlem har nogen særlig Ret til at træde op og foreholde sine Kolleger dette fremfor noget andet Medlem.

Saa er der spurgt, hvorfor jeg ikke i de 6 Uger, hvori jeg var fungerende Finansminister, kom til Rigsdagen med denne Sag. Dertil skal jeg sige, at da jeg først blev klar over, hvordan Sagerne stod, mente jeg, at det var bedre at vente med at fremsætte et Lovforslag, til vi naaede saa vidt, at Sagen kunde komme til at ligge fuldt oplyst for Rigsdagen, end mod Slutningen af Rigsdagssamlingen at komme med et Lovforslag, naar vi dog ikke kunde have fuld Oplysning om, hvorledes Sagen egentlig forholdt sig, hvorvidt Bankgarantien kunde strække sig, og navnlig om, hvad den kunde føre med sig i det hele taget. Forhandlingerneovre i Fredericia var jo for øvrigt heller ikke førte til Ende; der førtes Forhandlinger om Sammenslutning med en anden Bank derovre. Jeg kender i øvrigt ikke noget til, hvori disse Forhandlinger have bestaaet, og hvorledes de ere førte, men ogsaa derom kunne vi faa Oplysninger i et Udvalg, og skulde der have fundet noget saadant Sted, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) antydede her i Gaar, vil der være endnu større Opfordring til at søge Sagen nøjere undersøgt.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) ankede over, at Justitsministeriet havde fraskrevet Statens Aktionsret. Der tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Justitsministeriet har givet en Ret til Bankkomiteen, som den kan benytte, og som den har benyttet og maaske vil benytte endnu videre, men det har ikke fraskrevet sig selv nogen Ret. I alt Fald har jeg ikke opfattet Sagen paa den Maade. Det er i øvrigt en Ting, som Justitsministeren jo er langt mere kompetent til at udtale sig om end jeg.

Ja, dermed tror jeg at have sagt, hvad jeg har at sige om det foreliggende Lovforslag og om Statsgarantiens Udvidelse til de Banker, her er Tale om. Jeg skal endnu kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg), som kom ind paa Bankkomiteens Beretning paa et enkelt Punkt. Der findes i Bankkomiteens Beretning Side 12 og foregaaende en Oplysning om, at der er truffet en Overenskomst i Bankkomiteen angaaende de garanterende Bankers Tilgodehavende. Herom udtalte det ærede Medlem, at den fungerende Finansminister — altsaa jeg — havde sagt, at „de skulde forhandle sig til en Mellemvej“. En Mellemvej, sagde det ærede Medlem, var et særlig karakteristisk Udtryk for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Det var særlig Kendetegnet for ham, en Mellemvej mellem ondt og godt, mellem Ret og Uret, osv.; det ærede Medlem var meget højt oppe. Det er der jo slet ikke Tale om. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, det var en Mellemvej, der var lavet mellem Garanti og Ikke-Garanti, at medens Bankoverenskomsten gik ud fra den Forudsætning, at de garanterende Banker ikke skulde have deres egne Fordringer garanterede, havde jeg tilladt en Mellemvej, der gik ud paa, at de fik Garanti alligevel. Det er jo en ren og skær Misforstaaelse af det ærede Medlem, en Misforstaaelse, som jeg ikke rigtig kan fatte, at det ærede Medlem kan falde i, naar han virkelig har læst Bankkomiteens Beretning Side 12; for der staar meget tydeligt, hvad der er passeret. Naturligvis kan der godt være uklare Punkter i Beretningen, i øvrigt navnlig for os, som ikke kende Forholdene eller have kendt Forholdene helt ud; men jeg tror, at efterhaanden som vi komme ind i dem og faa Sagen forelagt igennem Udvalget, ville vi finde, at Bankkomiteens Beretning slet ikke er saa uklar; men det er